Политика срещу тормоза

Обосновка

ЧОУ „Цар Симеон Велики“, си е поставило целта да предостави топла, грижовна и безопасна среда за нашите деца, така че те да могат да учат и да играят в спокойна и сигурна среда. Тормозът от всякакъв вид е неприемлив и няма да бъде допускан в нашето училище. Приемаме сериозно всички инциденти, свързани с тормоз. Тормозът наранява. Никой не заслужава да бъде жертва на тормоз. Всеки има правото да се отнасят към него с уважение, докато ученици, които тормозят другите, трябва да бъдат подкрепени в развитие и съблюдаване на адекватно отношение към останалите. ЧОУ „Цар Симеон Велики“ признава, че тормозът все пак се случва от време на време под някаква форма. Когато има случай на тормоз, всички трябва разберат, че ще се справим с всеки инцидент незабавно, ефективно и в съответствие с нашата политика срещу тормоза.

Определение

Тормозът е анти – социално поведение и засяга всички. Той е неприемлив и няма да бъде допускан. Тормозът се определя като преднамерено нараняващо поведение, **повтарящо се през период от време,** като за жертвите е трудно да се защитят.

Видове тормоз:

Физически: сбиване, задушаване, събаряне, причиняване на изгаряния и други наранявания, намушкване с остър предмет, провесване от прозорец или високо място, лишаване от храна, излагане на ниски или високи температури и заплашване с оръжие.

Вербален: закани, заплахи, обиди, клетви, които накърняват сериозно достойнството, публично унижение и др.;

Психически: сплашване, изнудване със сериозни заплахи, насилствено отнемане на пари и вещи, ограничаване на движението, склоняване за употреба на наркотични и други психотични вещества, включване в деструктивни групи и организации.

Социален: заплахи, изолация, групово измъчване на индивид или група и организиране на затворени групи (банди), последиците от които нараняват други.

Сексуален: съблазняване от друго дете или възрастен, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия, блудство, изнасилване, кръвосмешение.

Кибертормоз: повторно действие на непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видеозаписи, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение, заснемане на сцени на насилие, разпространение на записи и снимки на детска порнография.

Децата трябва да бъдат насърчавани да докладват тормоза в училище на учителите или на друг възрастен от непедагогическия персонал. Тази политика е направена, за да има по-голяма сигурност, че като училище ние отчитаме тревожните знаци за тормоз и действаме незабавно и твърдо срещу него.

Защо е важно да отговорим на тормоза

Тормозът наранява и може да нанесе и по-дългосрочни последици върху детската и младежка психика и физическото здраве. Никой не заслужава да бъде жертва на тормоз дори при различаване в мнения или други критерии. Всички имат правото да се отнасят към тях с уважение. Децата, които тормозят останалите, трябва бъдат приучени и наставлявани да се държат различно. Тормозът може да причини стрес и дистрес и може да навреди на здравето на детето. Училището и родителите имат отговорност да отвърнат незабавно и ефективно при случай на тормоз.

Цел

Тази политика цели да:

- Предостави сигурна и щастлива среда, освободена от заплахи и всякакъв вид тормоз.
- Да направим така, че целият педагогически и непедагогически персонал, ученици и родители да са запознати какво е тормоз.
- Да информираме родителите и учениците за изискванията от страна на училището и да осигурим плодотворно партньорство, което помага да се запази среда без тормоз.
- Да се покаже стремеж да се преодолее тормозът, като се покаже нулева толерантност.
- Да се проучват случаите на тормоз и да бъдат взети мерки срещу тях последователно и ефективно.

Знаци и симптоми

Има различни знаци в поведението, по които може да открие, че детето е било тормозено. Необходимо е възрастните да бъдат запознати с тези възможни знаци и че трябва да обърнат внимание на поведението на детето, ако:

1. Нервно е и показва признаци на стрес, когато отива или се връща от училище с училищните микробуси.
2. Не иска да ходи на училище (фобия от училище).
3. Става необщително и неспокойно, или не се доверява.
4. Започва да заеква.
5. Заплашва да се самонарани или се самонаранява.
6. Плаче, когато спи нощем или има кошмари / поти се в леглото.
7. Постоянно му е лошо сутрин.
8. Справя се зле с учебния материал.
9. Връща се у дома със скъсани дрехи или повредени учебници.
10. Губи разни неща.
11. Има необясними порязвания или синини.

12. Не действа рационално при усвояване на учебния материал.
13. Спира да яде.
14. Уплашено е да каже какво не е наред.
15. Дава невъзможни и слабо достоверни обяснения за по-горните случаи.

Тези симптоми и поведенчески модели е възможно да са показателни за други проблеми, но тормозът трябва да бъде отчетен като възможност и трябва да бъде проучен.

Превенция

За да постигнем своите цели, може да използваме следните методи:

На училищно ниво:

1. Активности по месеци съобразени с Алгоритъма за прилагане на националния механизъм за противодействие на тормоза в училище (АПНМПТУ)
2. За повече подробности относно подхода на училището в тези случаи може да се осведомите от политиката за поведение в училище.
3. Постоянно наблюдение в училищната сграда и двор, за да се осигури поддържането на безопасна и сигурна среда.
4. Подсигуряване на необходимата информираност по темата на служителите в ЧОУ „Цар Симеон Велики“, за да могат да действат съобразно добрите практики и училищните политики в случай на констатиране на училищен тормоз.
5. Целият училищен персонал съдейства, за да се осигури последователен подход.
6. Политика на отворени врати в училището.
7. Насърчаване на учениците и родителите да докладват тормоза. За целта те могат да се свържат с училищния психолог.

На класно ниво:

1. По-добра осведоменост на учениците относно тормоза.
2. По-добра осведоменост на учениците за това как да действат в случай, че са свидетели или жертви на тормоз.
3. Работа с всеки клас при възникнали казуси.
4. Възможност за индивидуална работа с деца и родители при нужда.
5. Постоянно взаимодействие между класните ръководители и специалистите от екип Личностно развитие в сферата на идентифициране на деца в риск, нужда от провеждане на обучения със съответен клас, подкрепа на класния ръководител относно подходи за справяне и превенция на тормоза в час.

Надзорът и записването на всички инциденти се извършват от отговорното лице за поведението и осигуреността на учениците (Училищен психолог). То води и училищния дневник със случаи на тормоз в съответствие с националния механизъм за противодействие на тормоза.

Мониторинг на средата

В ЧОУ „Цар Симеон Велики“ се извършва постоянно наблюдение на средата и риска от възникване на училищен тормоз чрез:

- педагогическият персонал наблюдава средата в класовете, на които преподава и при нужда информира специалистите от екип Личностно развитие.
- в края на първия и края на втория срок до учителите и учениците се разпространява въпросник относно тормоза в училище. Това е съобразено с предписанията на АПНМПТУ.

Процедура за действие в случай на тормоз:

1. При съмнения за тормоз или докладване на такъв, служителят, към когото са се обърнали е необходимо да предприеме незабавни действия.
2. Ако първоначалния сигнал е подаден към служител, който не е част от екип Личностно развитие или ако такъв служител констатира случая на тормоз, то веднага се подава сигнал към ръководителя на екип Личностно развитие - писмено по електронна поща, с подробно описание на казуса.
3. Ръководителят на екип Личностно развитие проучва случая, като говори с жертвата / жертвите на тормоза. (Приложение 1 предоставя списък със стъпки при проучване на инцидент). Ако има съмнение за случай на тормоз, той се разглежда и проучва сериозно.
4. Ръководителят на екип Личностно развитие трябва да стигне до заключение дали в случая става дума за тормоз или за случай на лошо поведение. Ако случаят е оценен като тормоз, отговорния служител ще работи със засегнатите ученици и ще предприеме съответните стъпки.
   Ако бъде установено, че става дума за тормоз, то случая се входира в **училищния дневник със случаи на тормоз**. Този дневник се актуализира, поддържа и съхранява от екип Личностно развитие.
   В съответствие със законодателството и нормативната база на Република България при нужда се информират и отговорните държавни органи и служби.
5. Последващите стъпки следват нивата на провинения и наказания описани в приложения 3 и 4 на Политиката за учтиво поведение и дисциплина на ЧОУ „Цар Симеон Велики“.
6. Оказва се навременна и адекватна подкрепа на жертвата на тормоз, класа и при нужда на родителите.

Подкрепа на жертвата / жертвите

Подкрепата на жертвите е жизнено важна, както веднага след инцидента, така и след подходящ период на разглеждане. Продължаващото наблюдение, обсъждането и родителската подкрепа са от първостепенна важност, за да се предпази жертвата от дългосрочни ефекти на тормоза. След известен период от време служителите ще се срещнат с жертвата, за да оценят наново ситуацията и отношенията между засегнатите страни.

Децата – жертви на тормоз ще бъдат подкрепяни, като:

- Им бъде предложена незабавна възможност да се обсъди тормоза или опита за тормоз с училищния психолог;
- Се премине към успокояване на ученика;
- Се предложи постоянна подкрепа;
- Се работи по възстановяване на самооценката на детето/ученика и доверието към околните;

- Се работа с детето, класа и при необходимост с родителите;
- При нужда детето може да бъде препратено към външен специалист, който да окаже подкрепа.

Подкрепа на извършителя / извършителите

Приема се, че подкрепа трябва да бъде дадена и на извършителя. Дисциплинарните процедури срещу извършителя / извършителите имат за цел не да поставят на някого етикет на насилник, а да променят или модифицират поведението му. Трябва да се следва училищната Политика за поведение и в частност приложение 4.

Отговорности на персонала и училището

ЧОУ „Цар Симеон Велики“ има изработен План за квалификационна дейност, включващ и система от вътрешни обучения, които:

- Да осведомят и дадат знания относно училищните политики;
- Да дадат на служителите необходимите знания и умения в личен и професионален план да следват училищните политики и да извършват професионалните си задължения, включително в сферата на превенция на тормоза;
- Да дадат на служителите умения за личностно израстване и справяне с работния стрес.

Също така Планът за квалификация включва и външни обучения, които да предоставят допълнително професионално обучение на служителите.

Целият персонал е задължен да следва политиките и процедурите и да е наясно със специфичната информация относно тормоза в училище.

Наблюдение, оценка и преглед

Училището ще преразглежда тази политика всяка година и ще оценява нейното приложение и ефективност. Тази политика ще бъде насърчавана и прилагана в училището.

Свързани документи:

1. Политика за учтиво поведение и дисциплина на ЧОУ „Цар Симеон Велики“.
2. Механизъм за противодействие на тормоза в училище.
3. Алгоритъм за прилагане на механизма за противодействие на тормоза в училище.
4. Правилник за дейността на училището.

Приложение 1 – Списък с въпроси за проучване на инцидент

- Кой е бил замесен – има ли очевидна жертва/ жертви? Ако да, коя е тя/ те?
- Как са пострадали жертвите?
- Как е започнал инцидента? Дали е бил спонтанен или предварително обмислен?
- Какво се предполага да се е случило, от гледната точка на тези, които са замесени?
- Кога се е случил инцидента?
- Къде се е случил инцидента?
- Кой е видял инцидента? (ученици, родители, персонала или някой друг)?
- Кой е докладвал инцидента, на кого и кога?
- Има ли някаква предистория на този инцидент?

- Има ли някаква друга причина това поведение да се оцени като тормоз?
- Защо човекът, който е докладвал и проучвал инцидента, го приема като случай на тормоз?
- До каква степен инцидента е повлиял на останалите?
- Каква е била реакцията на жертвата / жертвите, ако е имало такава?
- Какво жертвата / жертвите искат да видят като резултат от проучването на случая?

„Първата обида”, например наричане с обидни имена или обиден език трябва да бъде предизвикана, да бъде обяснена същността на неприемливото поведение и да бъде очертана политиката на училището за подобни проблеми. Трябва да се каже на ученика, че всякакви подобни случаи в бъдеще ще бъдат приемани в негова вреда като терор.